

at der ikke kunde være Tanke om en østlig Linie. Denne Betragtningssmaade fandt sit Udtryk allerede for 10 Aar siden, da der blev gjort et Tilbud om Anlæggelsen af en Jernbane i Sylland — hvilket Tilbud den daværende Regjering paa en saa usforvarlig Maade undlod at benytte sig af — idet man dengang hævdede, at der kun kunde være Tale om en Bane midt igjennem Sylland, som den fra Bamdrup op gjennem Landet, og der har senere hos Regjeringen, hver Gang denne Sag har været for, vist sig en afgjort Mening og Stemning for, at den østlige Kjøbstadsbane var uensigtsmæssig af to Grunde, for det Første fordi disse Byer ikke trængte til Færdsel uden fra det Andre af Landet, og dernæst fordi denne Linie var for dyr. Det var under disse Omstændigheder, at en Majoritet i Folkethinget endelig vedtog den Linie, som allerede 2 Gange var bleven vedtagen her, og det var netop den, som Regjeringen ud af 3 havde foreslaaet til Antagelse. Den høitærede Minister for Kirke- og Underviisningsministeriet forelagde os dengang 3 Veie og fremhævede, hvad han kunde sige om disse 3 Veies Fordele og Betydning. Han sagde: Vi vælge den midterste, og vi gif med den høitærede Minister paa den midterste Bane, ganske vist med de to Forandringer: Jernbanen til Fredericia og en Sidebane ned til Horsens. Vi sagde imidlertid udtrykkelig, at vi ikke skulde være urimelige paa disse to Punkter, og hvad skete? Da vi ventede, at vi naturligviis skulde blive enige og at den af Regjeringen foreslaaede Veie vilde blive den, som man endelig slog ind paa, ja — hvis det er mig tilladt at bruge det Udtryk — saa fandt vi ikke Ministeren der, hvor vi havde sat ham, saa vilde Ministeren ikke længere gaae Regjeringens Veie. — Den ærede Minister brugte ved den første Sags Behandling meget strænge Udtryk mod mig, fordi jeg havde talt med Ringeaagt om Landets Datter Veile. Lær jeg gjøre opmærksom paa, at denne Tiltale formodentlig vilde have gjort noget Indtryk paa mig, naar jeg ikke havde haft i frist Minde, at denne Datter i sin Tid var temme-

lig forsømt, og det var først dengang, den ærede Minister fik' Minde op for Fredericias, den ærede Datters Skønhed — den første Datter blev taget mere i Betragtning; Veile var albrig nævnt i det første Forslag og kom først ind efter en Overveielse, hvis Berettigelse jeg ikke skal betvivle, men som naturligviis ikke kunde være nogen Grund for os, der holdt paa den midterste Bane, til at gaae ind paa denne. Lad mig endnu tillade mig at gjøre de Herrer opmærksomme paa, at vi, som foreslog den Veie, paa ingen Maade have gjort det, som man nu er saa tilbøielig til bestandig at bebreide os, nemlig at tage Hensyn til Hamborg, men at vi udtrykkelig gif ud fra, at denne Veie, som den billigste, vilde sætte Sylland i Forbindelse med Slesvigs vestlige Havne og derved i meget nær og billig Forbindelse med den Deel af Udlandets, hvorpaa Sylland hovedsagelig handler. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Søveien fra Slesvigs endog sydligste Havn, Tønning, er 82 Mile kortere end Søveien fra Aarhus til London — men jeg skal ikke gjentage alle de Grunde, vi anførte. Jeg vil kun bede at have i Erindring, at naar vi komme til at forhandle angaaende denne Sag, saa ere vi, som dengang vare enige, fuldstændig berettigede til at følge den Veie, som den høitærede Kultusminister har anvist, og gjøre andre Forandringer ved Loven, end de af Regjeringen foreslaaede. Jeg holder for, at vi bør gaae til anden Behandling og nøiere undersøge dette Forslag. Vi ville da komme til, upartist håaber jeg, at afveie, ikke alene hvad der ligger os selv paa Hjerte, men ogsaa hvad der nærmest ligger Regjeringen paa Hjerte, nemlig at faae forandret Veien fra Ny Mølle til Fuldbro Mølle; saaledes som det staaer for mig i dette Dieblif, kan jeg ikke negte, at Meget taler for denne Forandring, men det er unødvendigt ved Sagens første Behandling at danne sig en afgjørende Mening derom. Den af Regjeringen tilbødte Forandring staaer i Forbindelse med Lovens Vedtagelse her; jeg skal gjøre opmærksom paa, at der vilde komme en større Bandsforbindelse igang, naar man med Jernbanen gif ned til Søerne, og fik